

dens Gjenstand, om man skulde lade de samme Bølgere, der vælges til Sogneforstanderskaberne, vælges til Amtsrådet, kan jeg paa ingen Maade være enig med den ærede Ordfører om, at deri ikke ligger nogen Forandring. Det er bestemt i Loven af 13de Aug. 1841, at Sædegaardseierne skulle udgjøre en særegen Bølgeklasse; det er ogsaa bestemt, men uafhængigt af dette, at de samme, som ere valgbare i denne Klasse, ogsaa skulle være valgberettigede, ganske paa lignende Maade som med Hensyn til Bølgene til Sogneforstanderskaberne. Det er altsaa et virkeligt Princip, som man her foreslæer at forandre, uden at det er en nødvendig Conseqvent af at forandre Sædegaardseiernes Klasse. Det er meget sandt, at det fra et konservativt Standpunkt ikke kan siges, at der er Noget til Hindrer for Forandringen; men det er ikke nogen Hjemmel til at trække den ind i en Lov, hvor man maa erkende, at den ikke er i Conseqvent med det Princip, man selv har opstillet. Den ærede Ordfører har anført, at dersom vilde opdrages en ny Bølgeklasse, og paa dette har han gjentagende Gange lagt en vis Vægt men jeg maa dog virkelig spørge, om det ikke er mere et stort Ord end af nogen egentlig Betydning. Disse Bølgere skulle samle sig hvert tredje Aar, for at vælge nogle faa Medlemmer til Amtsrådet, og derpaa gaae hjem igjen; kan dette virkelig siges at constituere en Bølgeklasse, som skulde være betydningsfuld, og som det skulde være vanskeligt at faae ophævet? Skulde det være en politisk Institution, som i kommende Tider vanskeligt skulde kunne omstyrtes. Jeg troer sandelig, at, dersom vi overhovedet kunde komme til at faae en nogenlunde fristndet Communallov, vilde det være meget let at omstyrte en saadan Institution som denne, der vistnok forekommer mig iøvrigt besynderligt, naar det i Betænkningen hedder, at det vilde være saa meget mindre tilraadeligt at foretage det, som der urigtigen kaldes en Anomalie, — som denne kun vilde komme til Anvendelse ved eet Bølg. At antage en Anomalie vilde jo dog være værst, naar der var Udsigt til, at den kom ofte igjen. Men det, som i dette Tilfælde vil være Hovedsagen, er, at, naar man vilde

holde sig til det Princip, som er fremhævet baade af Ministeriet og af Udvalget, saa er man uberettiget til at foretage nogen Forandring i den ældre Lovgivnings Bestemmelser om, at Bølgretten skal falde sammen med Bølgebarheden, men derimod vel berettiget til at fastsætte den Grændse, man anseer meest passende for Eiendommens Størrelse.

Rådsvig: Jeg veed ikke, om jeg tør regne paa Thingets Overbærenhed, naar jeg nu tager Ordet i denne Sag, saameget mere, som jeg tilstaaer, at det, jeg vil sige, ikke gaaer meget ind paa det Enkelte i Paragrapherne og de Endringsforslag, som nu ere under Forhandling. Naar Forhandlingerne have medført nogle ret mærkelige almindelige Uttringer i forskellige Retninger, og det forekommer mig idetmindste, at det ofte kan være af Bigtighed, at saadanne Uttringer, selv om de ikke udøve nogen umiddelbar Indflydelse paa den Sag, der forhandles, dog ikke gaae ganske uændede hen, fordi der ogsaa ligger Vægt paa den Farve, som i det Hele taget være Forhandlingerne her antage, og fordi de almindelige Forestillinger, der paa denne Maade komme frem, efterhaanden, ved uimodsiget at gjentages, indtil en vis Grad gjøre sig gjældende. Jeg vil strax begynde med at sige, at det væsentligt er nogle Uttringer af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2det District (Eskering), hvortil jeg vil knytte et Par Bemærkninger. Den ærede Rigsdagsmand udtalte igaar nogle Ord, hvori han meget bestemt syntes at antyde, at Egennytte var det væsentlige Motiv for den politiske Handlemåde. Han paabe- raabte sig idetmindste, at, naar man vilde see hen til, hvo der voterede i den sparsommeligste Retning, saa var det dem, der havde Lidet at give, og at deraf fulgte, at, hvis man vilde votere sparsommeligt, saa skulde man lægge Indflydelsen hos dem, som have Lidet at give. (Eskering: Man skal ikke udelukke dem!). — Ja, det blev dog sagt noget anderledes, at det var dem, af hvem man kunde vente Sparsommelighed og god Huusholdning. Men jeg vil dog tillade mig at gjøre opmærksom paa en Ting, som følger heraf, og som med Hensyn til de communale Forholds Ordning i det Hele er af stor Bigtighed, og tillige berø-